

Klage eller nogen Begjering, eller foretager anden Handling, skal, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Udførelse, straffes paa samme Maade som Hovedmændene i et Mytterit.

§ 106.

Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere stikede til at opvække Reisning eller Ulydighed (§ 105), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages, at sliq Birkning er tilstigtet, Fængsel eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 4 Aar.

§ 107.

Med samme Straf anses Enhver, som paa saadan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at han har burdet kunnet indse, at derved Misnoie kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten Saadant er tilstigtet eller ei.

§ 108.

Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt imod Skildevagter, Bestyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster eller Bagter, som ere og kunne kjendes at være i Udøvelsen af Tjenesten, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt imod dem, eller Nogen i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forelede til sliq Magts Anvendelse, skulle de Skyldige straffes efter Bestemmelserne i §§ 99, 101, 102, 104 eller 105. Dvcs der under de i § 100 nævnte Omstændigheder Bold mod Befalingsmændene for nogen militær Afdeling, kan Straffen bestemmes efter § 100.

§ 109.

Den, som kommer til Kundskab om et Reisiningsforetagende eller et Mytterit og ikke anmelder det samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsens Udførelse, straffes i Fredstid med Fængsel og i Krigstid med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar. Officerer kunne efter Omstændighederne ogsaa i Fredstid anses med Embeds Fortabelse. Den, som forhindrer Forbrydelsen, forsaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Fosterforældre eller Fosterbørn, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Hovedmanden i et Reisiningsforetagende eller Mytterit kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 110.

Træde Krigsfolk uden Befaling eller anden lovlig Grund egenmægtig sammen under Vaaben, agtes de, naar intet andet Diemed kan oplyses, skyldige i Forsøg paa Reisning. Oplyses det, at denne Forbrydelse ikke har været tilstigtet, straffes de med Fængsel, forsaavidt de ikke paa Grund af det lovstridige Diemeds Bessaffenhed have forskyldt større Straf.

§ 111.

Lage flere Krigsmænd i Forening med væbnet Haand Del i nogen Reisning imod